

forslag, vi ere færdige med at behandle. Jeg tror, jeg har Lov til at udtrykke det saaledes: En Ejendomsskyld, saaledes som den vil blive efter de Lovforslag, vi have behandlet, er kort og klart en forlods Beskatning af al den Formue, der repræsenteres af fast Ejendom. Det er altsaa en Formueskat, men, vel at mærke, kun en Formueskat, der skal svares af den Formue, der er bunden i faste Ejendomme. Vi sige: gennem samtlige de Lovforslag, som vi have til Behandling. For det første skal der svares en Formue- og Indkomstskat til Staten, og den skal selvfølgelig svares af al Formue, men foruden den skal der svares en anden Formueskat, vel at mærke kun en Formueskat af de Formuer, der ere repræsenterede af fast Ejendom, og denne Skat har yderligere den svage Side, at det er dem, der besidde, der bruge disse Ejendomme, som skulle udrede hele denne forlods Beskatning. Det er jo nemlig ikke alene den Del af Formuen, som man selv ejer, men det er ogsaa den Del af Formuen, som er repræsenteret af et Prioritetslaan, som der skal svares Skat af. Med andre Ord, der er i og for sig ingen Væsensforskel, det er en anden Form for en Formueskat. Her er Tale om, at vi skulle til at svare vore kommunale Skatter af fast Ejendom efter en Slags Regel for Formuebeskatning. Der er i Udtalelser, som ere fremkomne fra forskellige Sider, givet Antydning af, at dette hører med, naar der beskattes efter Værdi, det skulde være noget i Retning af Henry Georges Teori. Og der har været Tale om, at vi havde i hvert Fald den Fordel, at vi naaede at beskatte de stigende Ejendomsværdier. Det sidste er selvfølgelig rigtigt, men lad os huske paa, at Offeret for at kunne beskatte de stigende Ejendomsværdier er det, at vi ikke alene beskatte den stigende Ejendomsværdi, der er en Følge af offentlige, det være sig Stats- eller kommunale Foranstaltninger, men ogsaa den Stigning, der er en Følge af Enkeltmands, den personlige Besidders Dygtighed, en Stigning af Ejendomsværdien, som maaske kun er fremkommen ved og repræsenteret af, at den vedkommende Bruger har taget et stort Laan paa sig. Ogsaa denne Stigning i Værdien beskatte vi for at komme til at ramme den Stigning, som der for de offentlige Foranstaltningers Vedkommende kan siges at være virkelig Grund til at ramme. Jeg har gjort opmærksom herpaa, fordi jeg mener, at vi maa gøre os klart, hvad det er, vi gaa til nu, naar der

er Tale om at paaligne disse 13 Mill. Kr. til Kommunerne, som de faste Skatter ville komme til at andrage efter de ny Regler — vi maa være fuldstændig klare over, hvordan disse Regler ville virke. Og jeg gør da atter her opmærksom paa, at det, som vi i særlig Grad have fremhævet under tidligere Aars Forhandlinger om Skattelovene ikke alene herinde og maaske ikke saa meget herinde som ude omkring paa Møderne, har været det, at det navnlig er de stigende, faste Grundskatter, der ere de uretfærdige. Det er dette, at Ejendomsskatten har været stigende, der har gjort, at vi have følt det som en Uretfærdighed, fordi det har ført med sig, at vi skulle opkræve Hartkornsskatterne i Kommunerne f. Eks. efter den Regel, at jo mindre en Mand ejer af en Ejendom, des mere skal han svare af den. Dette Forhold bliver ikke forandret ved disse Regler, det vil fremdeles være en Hage ved Paaligningen, at saa snart Skatten er stigende, skal man paaligne efter den Regel: Jo mindre en Mand ejer af den Formue, der skal beskattes, des mere skal han svare af den. — Det vil ikke være mig muligt at blive færdig med, hvad jeg vil udtale i Dagsmødet, og jeg skal derfor slutte.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen, Torsdag den 12te December Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Stats-tilskud til Kommunerne.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om forskellige Skatteforhold.

Mødet hævet Kl. 4.